

một quan niệm *chỉnh thể* điều hòa, muốn thông qua toàn thân để chữa chi liệt, cũng có trường hợp theo phương pháp này có chuyển biến khá. Còn phương pháp bấm huyết đạo này theo một nguyên lý, thông qua cái lạnh để chữa cái liệt, nhằm vào những phần gián tiếp nhưng ngược lại cụ thể để chữa bệnh. Dùng chi lạnh, cơ lạnh chữa chi liệt, cơ liệt.

Thoat đầu khi chữa bệnh. Bà Lịch hay bấm thử một loạt huyết cơ bản Ngũ Bội, Tam Tinh v. v... Nếu thấy giật ở phần chi teo liệt dù rất yếu, Bà cũng tiên liệu chữa được và nhận chữa. Bà thường nói : «Cái ven này còn sống, còn sống là còn chữa được». Nếu không giật chút nào, thì Bà cũng thấy rất khó chữa, có khi không nhận chữa, chỗ này có một điểm tinh vi. Gân cơ giật thì đã đành, đằng này tĩnh mạch đập nhẩy lên, Bà cũng coi là gân còn sống, mặc dầu sờ không thấy gân giật. Chúng tôi cho rằng có thể ở những gân quá nhỏ, chúng ở sâu ta không thấy, khi chúng giật quá yếu, nhưng chúng đủ để ép hoặc giải thoát máu ứ đọng ở những nách tĩnh mạch chạy qua chúng và thể hiện qua bằng trạng thái giật lên của hệ tĩnh mạch. Mặc dầu lẩn lộn về khái niệm gân, tĩnh mạch, nhưng thực tế chữa khỏi bệnh của Bà chứng minh cho mối liên quan giữa gân và tĩnh mạch là có thực.

Cả một cái chi bị liệt, chỉ cần có một vài cái cơ nhỏ còn hoạt động được, bằng phương pháp bấm huyết nhẹ nhàng, êm dịu như tập luyện cho những cơ còn lại đó vận động nhẹ nhàng. Chúng hồi phục và phát triển, chúng làm thay đổi, chuyển hóa và dinh dưỡng vùng chi liệt một cách rất từ từ và rồi hết cơ này qua cơ khác, hết nhóm cơ này qua nhóm cơ khác, toàn thể các bộ phận của chi dần dần được phục hồi, dần dần đi tới toàn bộ chi được thay đổi. Tìm ra các mặt mâu thuẫn trong một chi liệt, phát hiện những yếu tố chưa liệt, bồi dưỡng rèn luyện, phát triển dần. Từ những thay đổi tương quan về lượng dần đến thay đổi về chất. tới một lúc các cơ hỗ trợ nhau phối hợp hoạt động, cả cái chi được phục hồi chức năng dần dần, từ từ và đột biến. Bà Lịch thường hỏi bệnh nhân : «Thịt này là của ai ?» và chỉ